



Vel møtt i Jesu navn

Taler

Kristen Skjeseth

Omstendigheter

Preken i Vågan kirke midtfastesøndag 1942 etter ett års fangenskap.

- 1 Vel møtt i Jesu navn! Det er meg en stor glede atter å være sammen med dere her i Guds hus. I ånden har jeg ofte vært her hos dere. Ofte har jeg bedt for denne Kristi dyrekjøpte menighet som er meg betrodd, og bønner som dere har bedt for meg og de andre, har virket med til å holde vårt sinn ukuet og vår sjel frisk.
- 5 Der kan være samfunn mellom mennesker som skilles ved hundreder av mil. Men det er godt å være der en hører hjemme og sammen med dem en har kjær. Nu takker jeg dere for alle vennlige tanker. Og vi vil glede oss over at vi atter er sammen i vårt Gudshus.
- 10 Det er ellers vanskelig å være riktig glad nu. Det er tunge tider for land og folk. Og det er også nettopp hendt vår kirke noe som volder sorg og bekymring.

- Men her i Guds hus samles vi til minne om ham som efter endt livsverk på jorden - efter død på korset og oppstandelse fra de døde sa: «Meg er gitt all makt
- 15 i himmel og på jord.» og «Se, jeg er med eder alle dage til verdens ende.»

- Derfor skal vi ikke være motløse i Guds hus, men se på ham som er troens begynner og fullender, og nu idag som hver søndag finne trøst og styrke og oppmuntring i det hellige evangelium. Ett hovedord i vår tekst lød slik: Arbeid
- 20 ikke for den mat som forgår, men for den som varer til evig tid, den som menneskesønnen skal gi eder.

- Før vår tekst står i samme kapitel det som ble lest fra alteret om bespisningen i ørkenen. For dette underskyld sa de: «Dette er i sannhet profeten som skal
- 25 komme til verden.» Videre står det: «Da nu Jesus skjønnte at de ville komme med makt for å gjøre ham til konge, gikk han opp på berget han selv alene».

De ville gjerne ha til konge en slik Guds mann som kunne skaffe dem mat på
30 lettvint måte, en konge som kunne hjelpe dem i nøden. Vi vil gjerne ha det på
samme måte med Gud - bruke ham i nødens dager. Og det er ikke galt. Gud
innbyr oss til å bruke ham slik, når han sier i sitt ord: «Kall på meg på nødens
dag, og jeg vil utfri deg.»

35 En natt i det år som er gått, lå jeg og tenkte: «Hva er Gud for deg nu?» Og jeg
fant at skulle jeg si det ganske kort, var det beste svar salmens ord: «Gud er min
tilflukt.» Det gjorde meg glad at vi kan si dette: «Gud er vår tilflukt, en hjelp i
nøden funnet såre stor.» Vi hadde opplevet at det var sant. Det er likedan med
Kristus. Han var også en hjelp i nøden. De som hadde det mest vondt, tok sin
40 tilflukt til ham og opplevet store ting.

Men da jødene for underets skyld ville gjøre Kristus til konge, gikk han fra dem.
Han skulle vel være konge, men ikke for et underskyld. Han skulle bli konge
for offerets skyld - for kjærligheten som er sterkere enn døden, for sin seier over
45 synd og død og Satans makt. Veien han skulle gå, var offerveien og ikke
maktveien. Ved å gi seg selv hen i døden skulle han bli den evige konge, sjelenes
herre.

Ennu er det slik at vi mennesker vil ha Gud og Kristus med på våre egne planer
50 og formål selv om de er fylt av egenvilje. Men dersom vi søker vårt eget, nytter
det ikke. Da går Jesus fra oss og kan ikke ha noe med oss å gjøre. Han støter
ingen bort som kommer til ham i nød. Men dersom vi vil bruke ham til fordel
for oss selv og til det som er urett, går han fra oss. Det nytter ikke å pynte med
kristendommens navn det som er hans ånd i mot.

55 Hør hva han sier: «Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den som varer
til evig tid, den som menneskesønnen skal gi eder.» Det kan høres hardt i tider
da det er smått med mat i landet, i en tid da mange husmødre ikke vet hvordan
de skal skaffe den nødvendige mat til sine. Jeg skjønner dem så godt, fordi jeg nu
60 mer enn før har vært tvunget til å tenke på folk som sulter. Men glem ikke at
disse ord er sagt av ham som nettopp har bispist de mange i ørkenen. Om vi
ordnet livet på jorden efter hans vilje, behøvde ingen å sulte. Det er ikke Kristi
skyld at det nu begynner å bli hunger på jorden. Det er hans motstander
djevelen som også er skyld i den ulykke.

65 Men han som av hele sitt hjerte unner alle det daglige brød, vil også gi en annen

mat som varer til evig liv. Hva er det for noe? Det står lenger ute i dette kapitel:
«Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod har evig liv, og jeg skal oppreise
70 ham på den ytterste dag.»

Det som har gjort det sterkeste inntrykk på meg i det år som er gått, er det
presten på Akershus har fortalt meg om fanger som han var hos den siste natt
før dødsdommen ble fullbyrdet. De tok i mot den hellige nadverd, og de sendte
75 hilsen til sine hjemsteder og skrev brev til sine kjære. Disse hilsener og brev
vidner om at de har funnet det evige liv. Kristus hadde fylt deres hjerter, og de
gikk i døden - fri for frykt og fri for hat og hevnfølelse.

Vi prester skjønner best disse Jesu ord når vi meddeler en på dødsleiet Kristi
80 legeme og blod i brød og vin.

Men de som Jesus talte til om maten som varer ved til evig liv, hadde også sine
tanker om dette: «Hva skal vi gjøre for å gjøre Guds gjerninger?» spør de. De
skjønnte at arbeidet for maten som varer ved til evig liv, måtte være Guds
85 gjerninger.

Svaret de fikk lød: «Dette er Guds gjerninger at I tror på den han har utsendt.»
Paulus skriver et sted at Kristus skal bo ved troen i våre hjerter.

90 Det er Kristus selv som er det evige liv for oss mennesker. «Likesom faderen har
liv i seg selv, har han også gitt sønnen å ha liv i seg selv.» Han er brødet fra
himmelen som gir verden liv. I nitten hundre år har menneskene sannet det han
sier: «Den som tror på meg, skal ikke hunge, og den som tror på meg, skal aldri
noensinde tørste.»

95 Når Kristus bor ved troen i våre hjerter, får vi det som sjelen hungrer etter, det
som vi trenger når vi lever og når vi skal dø. Engang kalte jeg det vi fikk for den
udødelige optimisme, det er et håp som ikke svikter hva der så skjer med oss.
Paulus skriver om Guds fred som overgår all forstand. Det er en god ting i
100 krigens tider, når så meget vil gjøre vårt hjerte urolig. -

Kjære menighet: Vi vet ikke hva fremtiden vil bringe. Det er skjult for oss ved
nådeslør. Men har vi Kristus i våre hjerter, behøver vi ikke å frykte for noe. Vi
må alle tenke meget på den mat som forgår. Men la oss ikke glemme at vi også
105 må arbeide for den mat som varer ved til evig liv, som Kristus alene kan gi oss.

Amen.

110 **Kilde**
Skrifter og taler i utvalg, 1970, Oslo : Dreyers forlag

Emner
Preken

115 **URI**
<https://www.virksommeord.no/tale/vel-mott-i-jesu-navn>

120

125

130

135

140